

Rapport

Datum: 19 januari 2006

Rapportnummer: 2006/020

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO) te Gouda haar pas op 11 maart 2004 heeft bericht dat zij nog een bedrag van € 3.095,05 als bijdrage in de kosten van hulpverlening van haar kind(eren) - de zogenaamde ouderbijdrage jeugdhulpverlening - diende te voldoen aangezien duidelijk was geworden dat zij met ingang van 1 augustus 2000 niet meer in aanmerking kwam voor "buiten invorderingstelling" van deze ouderbijdrage.

Verzoekster stelt dat, indien het LBIO haar dit tijdig had laten weten, deze vordering meegenomen had kunnen worden bij het in 2000 op haar van toepassing verklaren van de wettelijke schuldsaneringsregeling.

Beoordeling

Algemeen

1. Verzoekster scheidde in 1994 van haar toenmalige echtgenoot. Uit dit huwelijk zijn drie kinderen geboren: X, geboren in 1985, Y, geboren in 1987 en Z, geboren in 1989. Door diverse omstandigheden was verzoekster medio 1998 niet meer in staat de verzorging van haar kinderen op zich te nemen. Om die reden werden Y en Z onder toezicht gesteld en uit huis geplaatst.
2. Met ingang van 1 oktober 1999 werd aan verzoekster een bijstandsuitkering krachtens de norm voor een alleenstaande toegekend. Het LBIO berichtte verzoekster vervolgens op 28 december 1999 dat de door haar op grond van de Wet op de Jeugdhulpverlening verschuldigde ouderbijdrage (zie Achtergrond, onder 1.) met ingang van 1 oktober 1999 op nihil werd gesteld. In die brief werd verzoekster verder verzocht het LBIO op de hoogte te stellen van een wijziging in haar financiële situatie en dat zij niet meer "tot één van de drie inkomenscategorieën" behoorde. Ook werd verzoekster er in die brief op gewezen dat haar financiële situatie periodiek door het LBIO zou worden gecontroleerd.
3. Op 29 januari 2001 informeerde het LBIO bij de sociale dienst van de gemeente Voerendaal of verzoekster nog steeds een bijstandsuitkering krachtens de norm voor een alleenstaande ontving. De Gemeentelijke Sociale Dienst antwoordde het LBIO op 8 maart 2001 dat dit inderdaad nog steeds het geval was.
4. Op 22 maart 2001 sprak de rechtbank te Maastricht de definitieve toepassing van de schuldsaneringsregeling ten aanzien van verzoekster uit (zie Achtergrond, onder 2.). De bewindvoerder van verzoekster verzocht het LBIO vervolgens op 27 maart 2001 kenbaar te maken welk bedrag verzoekster tot 22 maart 2001 was verschuldigd aan het LBIO.

5. Op 15 september 2001 werd Z in een pleeggezin geplaatst. Naar aanleiding hiervan zond het LBIO verzoekster op 15 november 2001 een beschikking toe waarin haar met ingang van 15 september 2001 een ouderbijdrage van f 218,97 per maand werd opgelegd. Verder deelde het LBIO verzoekster mee dat de destijds van toepassing verklaarde buiten invorderingstelling onverkort van toepassing bleef zolang de inkomenssituatie van verzoekster niet was gewijzigd. Het LBIO liet verzoekster weten dat in het geval verzoeksters inkomenssituatie toch was gewijzigd, zij dit onmiddellijk door moest geven aan het LBIO.

6. Op 12 februari 2004 vroeg het LBIO opnieuw aan de sociale dienst van de gemeente Voerendaal of verzoekster nog steeds een bijstandsuitkering krachtens de norm voor een alleenstaande dan wel een zak- en kleedgeldvergoeding op grond van de Algemene Bijstandswet ontving. In antwoord hierop berichtte de Gemeentelijke Sociale Dienst het LBIO dat verzoekster met ingang van 1 augustus 2000 een bijstandsuitkering krachtens de norm voor een *alleenstaande ouder* ontving. Naar aanleiding hiervan zond het LBIO verzoekster op 11 maart 2004 een brief waarin stond vermeld dat de buiten invorderingstelling van de ouderbijdrage met ingang van 1 augustus 2000 werd opgeheven en met ingang van die datum werd vastgesteld op een bedrag van € 110,07 per maand. De betalingsachterstand die verzoekster inmiddels had opgelopen bedroeg op dat moment € 3.564,50.

7. Verzoekster berichtte het LBIO op 24 maart 2004 het niet met de zienswijze van het LBIO eens te zijn. Zij gaf aan dat het haar niet bekend was dat zij met een bijstandsuitkering krachtens de norm voor een alleenstaande ouder niet meer in aanmerking kwam voor buiten invorderingstelling van de ouderbijdrage.

8. In reactie hierop berichtte het LBIO verzoekster op 30 maart 2004 dat verzoekster er in de brief van 28 december 1999 uitdrukkelijk op was gewezen dat zij een wijziging in haar financiële situatie moest doorgeven aan het LBIO. Het LBIO zag dan ook geen aanleiding de vordering kwijt te schelden.

9. In haar brief van 8 april 2004 merkte verzoekster op dat zij de brief van het LBIO van 28 december 1999 nooit had ontvangen. Verder gaf zij aan dat zij van mening was dat het de schuld van het LBIO was dat de betalingsachterstand inmiddels behoorlijk was opgelopen omdat het LBIO verzoekster hierover nooit eerder had geïnformeerd. Voorts deelde verzoekster het LBIO mee dat in het geval het LBIO haar eerder over de betalingsachterstand had geïnformeerd, zij de betaling hiervan met haar bewindvoeder had kunnen regelen.

10. Het LBIO liet verzoekster op 22 april 2004 weten dat het bereid was met verzoekster een betalingsregeling te treffen. Verzoekster liet het LBIO echter weten daarmee niet akkoord te gaan.

11. Op 19 juli 2004 wendde verzoeksters gemachtigde zich tot het LBIO met het verzoek de betalingsachterstand kwijt te schelden. Het LBIO liet verzoekster vervolgens op 26 juli 2004 daartoe niet over te gaan.

12. Op 6 oktober 2004 wendde de gemachtigde van verzoekster zich tot de Nationale ombudsman met het verzoek de klachten van verzoekster over het LBIO in behandeling te willen nemen. Omdat verzoekster haar klachten niet eerst had voorgelegd aan het LBIO, stelde de Nationale ombudsman op dat moment nog geen onderzoek in naar de klacht van verzoekster. Wel zond de Nationale ombudsman de klacht van verzoekster op 17 december 2004 ter afhandeling door naar het LBIO.

13. Het LBIO deed de klacht van verzoekster vervolgens per brief van 5 januari 2005 als volgt af:

"...Op 28 december 1999 ontving u van mijn bureau een brief waarmee u duidelijk werd gemaakt dat u op grond van uw alleenstaande uitkering in aanmerking kwam voor een buiten invorderingstelling van de ouderbijdragen. In deze brief werd u er ook op gewezen dat u mij diende te berichten, indien u niet meer zou behoren tot een van de drie genoemde categorieën. De brief gaf ook aan dat mijn bureau hierop periodiek zou controleren.

Op 29 januari 2001 heeft mijn bureau de Gemeentelijke Sociale Dienst (GSD) in Voerendaal om informatie gevraagd omtrent uw uitkering. Op 9 maart 2001 berichtte de Gemeentelijke Sociale Dienst mij dat u nog steeds beschikte over een uitkering naar de norm alleenstaande. Dit terwijl nu blijkt dat u reeds vanaf augustus 2000 over een alleenstaande ouder uitkering beschikte. Dit bericht ontving het LBIO pas op 9 maart 2004 na informatie te hebben ingewonnen bij de Gemeentelijke Sociale Dienst Voerendaal op 5 maart 2004.

Ik meen dat hiermee allereerst vast komt te staan dat het mijn bureau niet te verwijten valt dat niet al in maart 2001 bekend is geworden dat u wederom een bijdrage was verschuldigd. De GSD is kennelijk in verzuim gebleven mij de juiste informatie te verstrekken.

Daarnaast staat vast dat u mij per omgaande op de hoogte had moeten brengen van uw gewijzigde financiële omstandigheden. Dat u dit niet hebt gedaan, valt evenmin mijn bureau te verwijten.

Om bovengenoemde reden werd u bij brief van 11 maart 2004 wederom een bijdrage verschuldigd ingaande augustus 2000. De consequentie dat u thans geconfronteerd wordt met een hoge vordering, die buiten de WSNP valt, waardoor de bewindvoerder hiermee geen rekening kon houden, komt voor uw rekening.

(...)

Wel merk ik op dat mijn bureau in de brief van 26 juli 2004 een onjuiste conclusie trekt. Het LBIO stelt daarin ten onrechte dat maandelijks gironota's naar u zijn verzonden, waardoor u zowel als uw bewindvoerder op de hoogte zijn geweest van de lopende ouderbijdrage. U ontving deze immers niet omdat mijn bureau veronderstelde dat u nog beschikte over een alleenstaande uitkering.

Uw klacht acht ik ongegrond..."

13. Per brief van 4 februari 2005 wendde verzoeksters gemachtigde zich opnieuw tot de Nationale ombudsman met het verzoek de klacht van verzoekster in onderzoek te nemen.

Bevindingen

1. Verzoekster klaagt er met name over dat zij pas op 11 maart 2004 van het LBIO heeft gehoord dat de buiten invorderingstelling van de door haar verschuldigde ouderbijdrage ten behoeve van Z met terugwerkende kracht ongedaan werd gemaakt en alsnog met ingang van 1 augustus 2000 werd vastgesteld op een bedrag van € 110,07 per maand, waardoor inmiddels een betalingsachterstand was ontstaan. Verzoekster vindt het niet juist dat zij verantwoordelijk wordt gesteld voor het ontstaan van deze situatie. Ook stelt verzoekster dat, in het geval het LBIO haar tijdig zou hebben geïnformeerd dat zij een wederom een ouderbijdrage was verschuldigd, deze vordering meegenomen had kunnen worden in de schuldsaneringsregeling die in 2000 op haar van toepassing is verklaard.

2. In reactie op deze klacht liet het LBIO de Nationale ombudsman weten dat bij bestudering van het dossier een aantal zaken was opgevallen. Zo had de sociale dienst van de gemeente Voerendaal het LBIO op 9 maart 2001 onjuiste informatie verstrekt over de hoogte van de uitkering die verzoekster op dat moment ontving. Hoewel verzoekster op dat moment namelijk reeds een bijstandsuitkering krachtens de norm voor een alleenstaande ouder ontving, had de Sociale Dienst het LBIO laten weten dat verzoekster nog steeds een bijstandsuitkering krachtens de norm voor een alleenstaande ontving. Hoe dit ook zij, verzoekster was er in de brief van 15 maart 2001 op gewezen dat de destijds van toepassing verklaarde buiten invorderingstelling ook gold ter zake de door haar ten behoeve van Z verschuldigde ouderbijdrage, mits haar inkomenssituatie echter niet was gewijzigd. Indien dit laatste wel het geval was, werd haar verzocht het LBIO hierover ten spoedigste te informeren. Verzoekster had dit echter nagelaten. Verder gaf het LBIO aan dat in 2002 en 2003 geen onderzoek was verricht naar de inkomenssituatie van verzoekster. Het LBIO concludeerde echter dat het verzuim van verzoekster om het LBIO niet te informeren over de gewijzigde hoogte van haar uitkering zwaarder woog dan het verzuim van het LBIO om in 2002 en 2003 geen controle uit te voeren naar de inkomenspositie van verzoekster. Op grond hiervan achtte het LBIO de klacht van verzoekster dan ook ongegrond en stelde hij zich op het standpunt dat verzoekster gehouden was de betalingsachterstand te voldoen.

Beoordeling

3. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien. Dit betekent onder meer dat de boodschap die de overheid aan de burger wil overbrengen optimaal dient te worden gecommuniceerd.
4. In het geval een minderjarige uit huis wordt geplaatst, ofwel in het kader van vrijwillige hulpverlening ofwel in het kader van een kindbeschermingsmaatregel, zijn de (stief)ouders in beginsel verplicht een bijdrage te leveren in de kosten van een dergelijke uithuisplaatsing. De vaststelling en inning van de ouderbijdrage geschiedt - namens de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) of, ingeval de plaatsing geschiedt in het kader van een maatregel van kindbescherming, namens de minister van Justitie - door het LBIO. Een en ander is neergelegd in de artikelen 41a en 41f van de Wet op de jeugdhulpverlening (zie Achtergrond, onder 1.). De wetgever heeft er uitdrukkelijk voor gekozen de hoogte van de ouderbijdrage onafhankelijk van het inkomen te maken. De hoogte van de bijdrage wordt bepaald aan de hand van de leeftijd van de minderjarige en de aard en de duur van de verzorging en het verblijf. Wel heeft de minister van VWS het LBIO de aanwijzing gegeven om in bepaalde gevallen de verschuldigde ouderbijdrage niet in te vorderen. Het gaat daarbij om gevallen waarin de bijdrageplichtige ouder financieel niet in staat kan worden geacht de bijdrage te voldoen. Deze situatie doet zich onder andere voor als de bijdrageplichtige ouder een bijstandsuitkering krachtens de norm voor een alleenstaande ontvangt.
5. In het geval van verzoekster is vast komen te staan dat zij gedurende de periode van 1 oktober 1999 tot 1 augustus 2000 een bijstandsuitkering naar de norm voor een alleenstaande ontving. Naar aanleiding hiervan werd de door verzoekster verschuldigde ouderbijdrage buiten invordering gesteld. Verder is vast komen te staan dat verzoekster met ingang van 1 augustus 2000 een bijstandsuitkering naar de norm voor een alleenstaande ouder ontving, op grond waarvan zij vanaf genoemde datum niet meer in aanmerking kwam voor buiten invorderingstelling van de door haar verschuldigde ouderbijdrage. Desondanks is de buiten invorderingstelling, naar achteraf bleek ten onrechte, tot 11 maart 2004 van toepassing geweest omdat het LBIO niet op de hoogte was van de wijziging in de financiële situatie van verzoekster. Op 11 maart 2004 is de buiten invorderingstelling alsnog met terugwerkende kracht tot 1 augustus 2000 ongedaan gemaakt, waardoor verzoekster per 11 maart 2004 een bedrag van € 3.564,50 aan het LBIO was verschuldigd.
6. De vraag is nu wie de gevolgen dient te dragen van de ontstane situatie. Het LBIO stelt zich op het standpunt dat verzoekster dat moet zijn aangezien zij heeft nagelaten het LBIO van de wijziging in haar financiële situatie op de hoogte te stellen terwijl zij wist dat zij dit

wel moest doen. Verzoekster is het hier niet mee eens.

7. De Nationale ombudsman stelt voorop dat, nu de hoogte van het inkomen van de bijdrageplichtige ouder bepalend is voor het van toepassing verklaren van de buiten invorderingstelling, het in beginsel niet onjuist is dat het LBIO zich op het standpunt stelt dat van de bijdrageplichtige ouder wordt verlangd een relevante wijziging in zijn/haar financiële situatie aan het LBIO door te geven. Het LBIO moet de bijdrageplichtige ouder echter wel duidelijk op die verplichting hebben gewezen. Het LBIO moet de bijdrageplichtige ouder in ieder geval kenbaar hebben gemaakt wat op dit punt van hem/haar wordt verwacht. Dit betekent dat het LBIO in zijn informatieverstrekking naar de bijdrageplichtige ouder toe, duidelijk moet aangeven op grond waarvan tot buiten invorderingstelling is besloten en wat dit voor consequenties heeft. In dit kader is het van belang dat het LBIO in zijn brieven onder meer aangeeft van welke inkomenssituatie bij de buiten invorderingstelling is uitgegaan, dat die situatie valt onder één van de omschreven inkomenscategorieën alsmede dat om die reden van de bijdrageplichtige wordt verlangd dat hij/zij het LBIO informeert over een relevante wijziging in zijn/haar financiële situatie. Een dergelijke uitleg en toelichting biedt de bijdrageplichtige ouder immers de aanknopingspunten om na te gaan in hoeverre (nog) aanspraak kan worden gemaakt op de buiten invorderingstelling.

8. Uit het onderzoek van de Nationale ombudsman is duidelijk geworden dat het LBIO verzoekster op twee momenten schriftelijk heeft geïnformeerd over de toepassing van de buiten invorderingstelling, te weten op 28 december 1999 en op 15 november 2001. Gebleken is dat in de brief van 28 december 1999 (waarvan verzoekster overigens stelt dat zij deze niet heeft ontvangen) staat vermeld dat op grond van de door verzoekster toegestuurde bewijsstukken is besloten de ouderbijdrage op nihil te stellen (zoals het LBIO later heeft aangegeven werd hiermee de buiten invorderingstelling bedoeld). Verder staat in die brief vermeld dat verzoekster wordt verzocht het LBIO te informeren indien zij door een wijziging in haar financiële positie niet meer tot één van de drie inkomenscategorieën behoort. In die brief staat dus niet expliciet vermeld dat de door verzoekster verschuldigde ouderbijdrage op nihil wordt gesteld omdat zij een bijstandsuitkering krachtens de norm voor een *alleenstaande* ontvangt. Ook worden de drie inkomenscategorieën niet nader omschreven. Hiermee heeft het LBIO de kans laten bestaan dat bij verzoekster de indruk is gewekt dat de buiten invorderingstelling van toepassing was zolang zij een bijstandsuitkering ontving, ongeacht krachtens welke norm. Bedacht moet immers worden dat in dit geval sprake is van een wijziging in de hoogte van de ontvangen bijstandsuitkering hetgeen verschilt met de situatie waarin een bijdrageplichtige opeens inkomsten uit een dienstbetrekking ontvangt.

Het LBIO is op dit punt dan ook tekort geschoten in zijn informatieverstrekking.

9. Ditzelfde geldt met betrekking tot de daaropvolgende brief van het LBIO van 15 november 2001. Deze brief betreft een nieuwe beslissing, namelijk de vaststelling van

de ouderbijdrage ten behoeve van Z. In die brief staat onder meer vermeld dat de ouderbijdrage destijds buiten invordering is gesteld en dat de buiten invorderingstelling van kracht blijft zolang verzoeksters inkomenssituatie niet is gewijzigd. De Nationale ombudsman is van oordeel dat het beter was geweest indien het LBIO expliciet in zijn brief had aangegeven dat er bij de buiten invorderingstelling ten behoeve van Z van uit werd gegaan dat verzoekster nog steeds een bijstandsuitkering krachtens de norm voor een *alleenstaande* ontving. Hiermee zou zijn voorkomen dat verzoekster wellicht dacht dat de reden voor de buiten invorderingstelling ten behoeve van Z was gelegen in het feit dat zij op dat moment een bijstandsuitkering krachtens de norm voor een *alleenstaande ouder* ontving. Het is alleszins voor te stellen dat verzoekster ervan is uitgegaan dat het LBIO op de hoogte was van de wijziging in haar financiële situatie; enerzijds omdat zij die uitkering al enige tijd ontving, anderzijds omdat het LBIO in zijn brief van 28 december 1999 had aangekondigd de inkomenssituatie van verzoekster periodiek te zullen controleren. Het was dus beter geweest indien het LBIO in zijn brief van 15 november 2001 ondubbelzinnig had aangegeven dat zij in de veronderstelling verkeerde dat de inkomenssituatie van verzoekster sinds 1 oktober 1999 niet was gewijzigd. Door dit na te laten is het LBIO ook op dit punt tekort geschoten in de informatieverstrekking aan verzoekster.

De onderzochte gedraging is dan ook niet behoorlijk.

10. Het voorgaande geeft de Nationale ombudsman aanleiding het LBIO de aanbeveling te doen zijn standpunt, inhoudende dat niet gesteld kan worden dat verzoekster onvoldoende op de hoogte was van het feit dat zij het LBIO diende te informeren over een wijziging in haar financiële situatie en om die reden gehouden is de betalingsachterstand ten bedrage van € 3.095,05 geheel te voldoen, te heroverwegen, rekening houdend met het feit dat het LBIO tekort is geschoten in zijn informatieverstrekking naar verzoekster.

11. De Nationale ombudsman hecht eraan verder nog het volgende op te merken. Op 15 november 2001 heeft het LBIO besloten de ouderbijdrage ten behoeve van Z eveneens buiten invordering te stellen. Nu de hoogte van het inkomen van een bijdrageplichtige ouder bepalend is voor het van toepassing zijn van de buiten invorderingstelling, is de Nationale ombudsman van oordeel dat het LBIO zich voorafgaand aan deze beslissing op de hoogte had moeten stellen van de inkomenssituatie van verzoekster op dat moment. Ook acht de Nationale ombudsman het niet juist dat het LBIO in 2002 en 2003 geen onderzoek heeft ingesteld naar de inkomenssituatie van verzoekster.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen te Gouda is gegrond wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

AANBEVELING

Het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen wordt in overweging gegeven om zijn standpunt, inhoudende dat verzoekster voldoende op de hoogte was van het feit dat zij het LBIO diende te informeren over een wijziging in haar financiële situatie en om die reden gehouden is de betalingsachterstand ten bedrage van € 3.095,05 geheel te voldoen, te heroverwegen, rekening houdend met het feit dat het LBIO tekort is geschoten in zijn informatieverstrekking naar verzoekster.

Onderzoek

Op 4 februari 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw S. te Voerendaal, ingediend door mevrouw S. van Valen te Nuth, met een klacht over een gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen te Gouda. Verzoekster had zich al eerder, te weten op 8 oktober 2004 tot de Nationale ombudsman gewend met het verzoek haar klacht in onderzoek te nemen. Omdat verzoekster haar klacht niet eerst had voorgelegd aan het LBIO, werd op dat moment nog geen onderzoek naar haar klacht ingesteld. Nadat het LBIO de klacht van verzoekster op 5 januari 2005 had afgedaan, wendde verzoeksters gemachtigde zich op 3 februari 2005 opnieuw tot de Nationale ombudsman. Naar de gedraging werd toen wel een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de directie van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tijdens het onderzoek kregen de directie van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen en verzoekster de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De directie van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

De gemachtigde van verzoekster gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Het verzoekschrift aan de Nationale ombudsman van 3 februari 2005. Als bijlage zond de gemachtigde van verzoekster onder meer de brief van 5 januari 2005 van het LBIO aan verzoekster mee.

2. Het schriftelijke standpunt van het LBIO van 25 mei 2005. Bij zijn reactie zond het LBIO onder meer de volgende stukken mee:

- het besluit van de gemeente Voerendaal van 2 december 1999 waarbij verzoekster met ingang van 1 oktober 1999 een bijstandsuitkering krachtens de norm voor een alleenstaande werd toegekend;
- de brief van het LBIO van 28 december 1999 aan verzoekster;
- de brief van het LBIO van 29 januari 2001 aan de sociale dienst van de gemeente Voerendaal;
- het antwoord van 8 maart 2001 van de Gemeentelijke Sociale Dienst aan het LBIO;
- de brief van 15 november 2001 van het LBIO aan verzoekster;
- de brief van 12 februari 2001 van het LBIO aan de Gemeentelijke Sociale Dienst te Voerendaal;
- het antwoord van de Gemeentelijke Sociale Dienst aan het LBIO van 13 februari 2004;
- de brief van het LBIO van 20 februari 2004 aan de Gemeentelijke Sociale Dienst te Voerendaal;
- het antwoord van de Gemeentelijke Sociale Dienst van 2 maart 2004;
- de brief van het LBIO van 5 maart 2004 aan de Gemeentelijke Sociale Dienst te Voerendaal;
- het antwoord van de Gemeentelijke Sociale Dienst, op 9 maart 2004 ontvangen door het LBIO;
- de brief van 11 maart 2004 van het LBIO aan verzoekster;
- de brief van verzoekster van 24 maart 2004 aan het LBIO;
- de brief van het LBIO van 30 maart 2004 aan verzoekster;
- de brief van verzoekster van 8 april 2004 aan het LBIO;
- de brief van het LBIO van 22 april 2004 aan verzoekster;
- de brief van verzoekster van 19 mei 2004 aan het LBIO;
- de brief van het LBIO van 25 mei 2004 aan verzoekster;

- de brief van verzoeksters gemachtigde van 19 juli 2004 aan het LBIO;

- de brief van het LBIO van 26 juli 2004 aan verzoekster.

3. De schriftelijke reactie van verzoeksters gemachtigde van 13 juli 2005.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Wet op de jeugdhulpverlening

1.1. Artikel 41a

"1. De onderhoudsplichtige ouders, degene tegen wie een op artikel 394 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek gegronde vordering is toegewezen daaronder begrepen, de onderhoudsplichtige stiefouder en degene die anders dan als ouder samen met de ouder het gezag uitoefent van een jeugdige, zijn aan het Rijk een bijdrage verschuldigd in de kosten van verzorging en verblijf:

a. in een op grond van deze wet voor bekostiging in aanmerking gebrachte voorziening niet zijnde een voorziening van ambulante hulpverlening;

b. elders dan in een zodanige voorziening, indien de jeugdige daar is geplaatst met toepassing van artikel 261 of 326 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek, dan wel daar is geplaatst door een voogdij-instelling of de raad voor de kindbescherming.

2. De ouderbijdrage wordt vastgesteld naar de leeftijd van de jeugdige en de aard van de verzorging en het verblijf, bedoeld in het eerste lid. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld omtrent de hoogte van de bijdrage.

3. Indien ten aanzien van een jeugdige meer dan één persoon de ouderbijdrage verschuldigd is, is ieder der bijdrageplichtigen de ouderbijdrage verschuldigd met dien verstande dat, indien de een heeft betaald, de ander is bevrijd."

1.2. Artikel 41f

"1. De ouderbijdrage wordt vastgesteld en geïnd door het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen.

2. De eigen bijdrage, bedoeld in artikel 41*b*, eerste lid, wordt vastgesteld door de uitvoerder van de desbetreffende voorziening. Deze is tevens met de inning belast.

3. De eigen bijdrage, bedoeld in artikel 41*b*, tweede lid, wordt vastgesteld en geïnd door het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen."

1.3. Artikel 41g, eerste en tweede lid

"1. De bijdrageplichtige is verplicht aan degene die belast is met de vaststelling en de inning van de bijdrage desgevraagd alle inlichtingen te geven ten behoeve van de uitvoering van dit hoofdstuk.

2. De inlichtingen moeten, indien dit wordt verzocht, schriftelijk worden verstrekt binnen een door degene die belast is met de vaststelling en de inning van de bijdrage schriftelijk te stellen, redelijke termijn."

2. Faillissementswet

Artikel 284, eerste lid

"Een natuurlijke persoon kan, indien redelijkerwijs is te voorzien dat hij niet zal kunnen voortgaan met het betalen van zijn schulden of indien hij in de toestand verkeert dat hij heeft opgehouden te betalen, verzoeken de toepassing van de schuldsaneringsregeling uit te spreken."